

LA MATERNITAT DE MARIA

per ÉMILE MERSCH

En la seva creació, Déu ha fet aquesta meravella que és el cor de les mares. Hi ha posat un amor profund, obstinat, hom diria que irracional, disposat a tots els sacrificis, a totes les oblacions. ¿Què arribaríem a ser, pobres de nosaltres, si en els anys de la nostra impotència no se'ns apropés algú *fet per a estimar-nos* i si no tinguéssim la seguretat de ser molt preuats per algú? Recórrer a la mare és un instint de la vida, és el primer plor de l'infant al bressol i l'últim clam del ferit.

Déu no vol que la vida sobrenatural sigui menys humana que la vida natural, al contrari, ni que els fills que Ell adopta en el seu Fill siguin mig orfes.

I ha fet la Mare de Déu.

Ell que ha posat en el cor de les mares meravelles de tendresa, què no posarà al cor de la mare per excel·lència? Hi posarà allò que hi ha de més gran, miracles d'afecte i de tendresa, quelcom de misteriós, com la vida de la gràcia a què corresponen i com l'encarnació que és la seva raó d'ésser.

Perquè aquí no hi ha res més que l'encarnació; però aquesta encarnació manifesta la seva totalitat donant als homes, com a mare, per una maternitat sobrenatural, la mare de Déu.

Així com hi ha un aspecte de Redempció passiva, que no pot realitzar-se en el mateix Crist, però que es realitza en la seva mare i que per l'honor de Crist exigeix realitzar-se en ella totalment —i és la Immaculada Concepció—, hi ha un aspecte de la caritat de Crist que no pot aparèixer en Ell que, únicament, pot aparèixer en la mare del Crist, i que per l'honor del Crist demana que en ella sigui total: és l'aspecte maternal.

No pensem en una tendresa separada, en les moixaines d'una mare que deixaria a l'ombra l'amor paternal. En el cristianisme només hi ha un sol Déu i el seu Crist, tot ve d'Ells i tot hi condueix, a Ells. La Verge no mostra cap bondat que no sigui del Crist, com Crist no mostra cap bondat que no sigui de Déu. En comparació amb la caritat de Déu que és infinita, tots els senyals de la caritat creada en la humanitat de Crist són poca cosa ja que és tracta d'una caritat finita. El mateix passa respecte a la caritat de Crist: tot el que apareix de caritat en la Verge també és poca cosa, perquè es tracta només d'un reflex; però és un mirall tan meravellosament adaptat a la naturalesa humana, és tan revelador, que existeix en el pla providencial un aspecte de l'amor del Crist que els homes només captem contemplant la seva mare, tal com existeix un aspecte de l'amor de Déu, que els homes només captem contemplant l'Home-Déu.

Però, si es mira bé Maria, en definitiva només s'hi veurà Crist i Déu. «Qui a vosaltres us escolta a mi m'escolta». Maria, com l'Església, l'únic que fa és conduir més directament i amb més seguretat cap a Déu.